

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 49.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790261120/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Caroline med det rødspettede Schavl i samme Øieblik jeg tænker paa Emilie. Emilie, o det er det smukkeste Navn, der existerer. Hvor jeg er lykkelig! Hurra!

Og han satte Hatten paa Snur og begyndte at dandse. Jeg tysede atter paa ham.

Ja, sagde han, De har Ret; jeg skal bestræbe mig for at være rolig. De er et meget fornuftigt og sat Menneske; det er ypperligt, at jeg følger med Dem, ellers gjorde jeg vist Dumheder. Hør, fortæl mig engang hvem der kommer hos Fru St:-Clair. Eller, lad os gaee hen og drikke en Flaske Champagne; – jeg har ingen Penge hos mig; men De kan vel lægge ud, og saa kan De der fortælle mig hvilke Folk jeg vil træffe paa Fredag. Men det er jo sandt, – udbrød han, inden jeg kunde faae et Ord fremført; – det første skulde da have været en eftertrykkelig Protest imod Champagnen – Vilhelm kommer jo der; han har jo spillet med hende. *Sacre dieu*, jeg maa op til ham.

Og afsted fløi han, men vendte strax om igjen, for at bede mig ikke at tale til et Menneske om den Historie, han havde fortalt igaar, da den som sagt var opdigtet fra Ende til Anden.

Ikke sandt, sagde han og trykkede mine Hænder, det lover De. De er vist en brav Fyr. Jeg troede rigtignok igaar, at De var en Pedant, thi De seer saadan ud; men nu har jeg lært Dem at kjende. Og kan jeg nogensinde være Dem til Gjentjeneste, saa befal over mig, og De skal see, jeg er Deres Ven.

Og nu foer han afsted som om hans Liv stod paa Spil.

Jeg var glad ved at blive ene; thi jeg trængte til at samle mine Tanker. Hvad skulde jeg tænke om det Hele? Jeg havde al mulig Grund til at troe, at hans Historie fra igaar var sandfærdig; thi foruden den omtalte Forlegenhed, som jeg havde opdaget hos Emilie, er der en Umiddelbarhed hos Felix, som forlanger, at man troer ham paa hans første Ord. Dog paa den anden Side kunde jeg ikke tænke mig, at en saa anstændig og velopdragen Pige som Emilie kunde indlade sig paa at assistere en Gadestryger som Felix i hans Forsøg paa, at indtrænge sig i Familien. Var dette Tilfældet, da havde jeg taget Feil af Pigen; da var hun ikke den bly, dannede Qvinde, som mit Hjerte begjærede. Da havde jeg ikke Andet at gjøre end at aabenbare Sagen for hendes Moder og derefter trække mig tilbage. Hvor ubehageligt dette vilde blive mig, behøver jeg neppe videre at forklare; thi det var jo aabenbart, at Felix vilde revangere sig og fortælle Løst og Fast, for at ned-